

ਮੈਰਸਨ 8 ਦੀ ਉਥ ਯਾਰਾ (2), ਘਰ ਯੁਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਰੋਸਨ ਲਾਲ ਗੁਪਤਾ (1) ਵਿੱਚ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਰੀਤੇ ਆਨੁਮਾਰ, ਜਿੱਥੇ ਰਿਗਾਇਆ ਧਾਰੰਦੀ ਰਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਉਚਿਤ ਰਿਗਾਏ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਆਦੇਸ਼ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਸਬੂਤ ਦੇ ਇੱਕ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ, ਘਰ ਇਹ ਆਵਰਤੀ ਭੁਗਤਾਨ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕਭਾਤਰ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣੇਗਾ।"

ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੁਝ ਵੱਖਰੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਰਮਟੀਕੇਟ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਖਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ, ਇਸ ਦੇ ਆਨੁਮਾਰ, ਇਹ ਮੰਨਾਂਗਾ ਕਿ ਇੱਕ ਮਾਲਮ, ਐਕਟ ਦੀ ਯਾਰਾ 8 ਦੀ ਉਥ-ਯਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਦਰਮਾਏ ਕਾਰਕਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਅੰਕੜੇ 'ਤੇ ਖਰਗਟ ਤੋਂ ਖਹਿਲਾਂ ਕੇਸ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਜਾਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਮੰਗੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਲਈ ਹੈ।

ਕੇਸ ਨੂੰ ਗੁਣ ਰਾਨੂੰਨ ਆਨੁਮਾਰ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਕੋਲ ਵਾਖਮ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਮੇਰੇ ਸਿੱਖ, ਜੇ. - ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਖਰੇਮ ਚੰਦ ਖੰਡਿਤ ਤੋਂ ਖਹਿਲਾਂ ਜੇ.

ਮੇਠ ਚਿੰਨੀ ਲਾਲ ਜੈਥੂਰੀਆ, ਅਖੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਗਰਦਵਾਰੀ ਲਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ, ---ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

F.A.O, 1962 ਦਾ ਨੰਬਰ 72-D.

ਧਾਰਟੀਮਨ ਐਕਟ (1893 ਦਾ IV)-ਐੱਸ. 2 ਅਤੇ 3- ਕੁਝ ਸਹਿ-ਮੇਅਰਰਾਂ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਯਾਰਾ 2 ਦੇ ਅਧੀਨ ਰੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਆਰਡਰ ਹੋਰ ਸਹਿ-ਮੇਅਰਰ- ਰੀ ਯਾਰਾ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਰਜ਼ੀ ਦੇ ਕਰਦੇ ਹਨ

ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਸਹਿ-ਮੇਅਰਰਾਂ ਦੇ ਮੇਅਰਰਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ ਲਈ- ਅਜਿਹੀ ਆਰਜ਼ੀ - ਰੀ ਮੁਢਲੀ ਫਰਮਾਨ ਖਾਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਰੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ- ਮੈਰਸਨ 3 - ਰੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ

ਸਿਰਫ ਛੋਟੇ ਮੇਅਰਰਯਾਰਕਾਂ ਲਈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਖਰਗਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਮਲ ਜਾਇਦਾਦ ਅਖਾਰਦਰਸ਼ੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਸਹਿ-ਮੇਅਰਰਮ ਭਾਰਤੀ ਵੰਡ ਐਕਟ ਦੀ ਯਾਰਾ 2 ਦੇ ਅਧੀਨ ਵੇਚੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਮਾਨ ਲਈ ਆਰਜ਼ੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਯਾਰਾ 3 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਰੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਰੀ ਮੇਅਰਰਯਾਰਕ ਆਰਜ਼ੀ ਦੇ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਮੈਰਸਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਤੈਅ ਰੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਧਾਰਟੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਲਈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਰਸਨ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਆਰਜ਼ੀ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਕਿਸੇ ਸਹਿ-ਮੇਅਰਰ ਦੁਆਰਾ ਮੈਰਸਨ 2 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਾਮਲ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੇਚੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਖਹਿਲਾਂ ਰੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸੁਰੂਆਤੀ ਫਰਮਾਨ ਖਾਮ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਐਕਟ ਦੀ ਯਾਰਾ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਖਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਹਿ-ਮੇਅਰਰਾਂ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਕੁਰਾਵਟ ਨਹੀਂ ਬਣੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਖੜਾਅ 'ਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਮੈਰਸਨ 3 ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੰਧੀ ਨੂੰ ਸੰਕੁਚਤ

ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕੁਝ ਮਹਿ-ਸੇਯਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੇਯਾਰ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਝੁਕਾਅ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਐਰਟ ਦੀ ਯਾਰਾ 2 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਰਟ ਦੀ ਯਾਰਾ 3 ਵਿੱਚ ਰਿਤੇ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਛੋਟੇ ਸੇਯਾਰਯਾਰ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਯਾਰਾ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਮਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਧਾਰੀਆਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਐਰਟ ਦੀ ਯਾਰਾ 2 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੇਚਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਮੈਕਸਮ 3 ਸਿਰਫ ਛੋਟੇ ਸੇਯਾਰਯਾਰਾਂ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵੱਡੇ ਸੇਯਾਰ ਯਾਰਰ ਵੀ ਇਸ ਯਾਰਾ ਅਧੀਨ ਜਾਇਦਾਦ ਖਰੀਦ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਭਾਰਤੀ ਵੰਡ ਐਰਟ ਦੀ ਯਾਰਾ 8 ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਮੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਦੀ ਯਾਰਾ 96 ਅਧੀਨ ਅਧੀਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਥੀ ਕੇ ਅਗਨੀਹੋਤਰੀ, ਮਥ-ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਦਿੱਲੀ, ਮਿਤੀ 22 ਮਈ, 1962 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਧੀਲ; ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਪਾਰਟੀਮਨ ਐਰਟ ਦੀ ਯਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਾਮਲਾ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਮਨਮੋਹਨ ਨਾਥ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਪਟੀਮਨਕਰਤਾ ਲਈ।

ਐਮ.ਐਨ. ਸੰਕਰ ਅਤੇ ਦਲਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਪੰਡਿਤ, ਜੇ.- ਚਰਨਜੀ ਲਾਲ ਜੈਥੂਰੀ ਨੇ ਜੈਥੂਰੀਆ ਮਥਿਨਿੰਗ ਐਂਡ ਵੇਟਿੰਗ ਮਿੱਲਜ਼, ਦਿੱਲੀ ਨਾਮਕ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਮਮੇਤ ਕੁਝ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਲਈ ਹਰਦੁਆਰੀ ਲਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀ ਵੰਡ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁੱਦਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਅਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, 19 ਮਈ, 1960 ਨੂੰ, ਮੁਦਈ ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਵੰਡ ਐਰਟ (4 ਦਾ 1893) ਦੀ ਯਾਰਾ 2 (ਇੱਥੇ- ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਰਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬਚਾਓ ਖੱਬ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਅਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਸੀ। ਇਤਰਾਜ਼ ਬੇਤੁਕਾ ਸੀ, ਪਰ ਜੇ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ, ਤਾਂ ਇਸ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਨਿਲਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਮਾਰੇ ਸਬੰਧਤਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਕੇਵਲ ਹਰਦੁਆਰੀ ਲਾਲ, ਬਚਾਓ ਖੱਬ ਨੰਬਰ 1, ਨੇ 26 ਮਈ, 1960 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਿਰਪੱਖ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮਾਰੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰਾਂ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਲਾਭਕਾਰੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵੇਚਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਉਸੇ ਦੀ ਅਤੇ ਐਰਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਮਦਨ ਦੀ ਵੰਡ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹਿੱਸੇ ਭਾਵ 7 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੁਦਈ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਪਾਰਟੀਮਨ ਐਰਟ-ਮੈਕਸਮ 2 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। 1 ਮਈ, 1960 ਨੂੰ ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ:

"ਪੈਰਾ 31. ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੇਯਾਰਯਾਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਪਾਰਟੀਮਨ ਐਰਟ ਦੀ ਯਾਰਾ 2 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਖੱਬ ਨੰ. 1 ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸੇਯਾਰ ਯਾਰਰ ਹੈ, ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਮਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਹ ਸੰਬੰਧਤ ਪਾਰਟੀਮਨ ਐਰਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਨਤਕ ਨਿਲਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚੀ

ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਚਾਓ ਖੱਬੇ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਫੁਰਵਾਂ ਰੋਸ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਖਾਰਟੀਸਨ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਲਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਧੌਰਾ 33. ਜੈਯੁਰੀਆ ਸਥਿਨਿੰਗ ਐਂਡ ਵੇਵਿੰਗ ਮਿੱਲਜ਼, ਸਬਜ਼ੀਮੰਡੀ, ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਵਿਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਖਾਰਟੀਸਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ਾਖ਼ੀ ਰੀਮਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਰੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਖਾਰਟੀਆਂ ਇਸ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੇ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਅਨੁਮਾਨ ਦਾਇਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 15 ਦਸੰਬਰ 1960 ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਫਿਰ ਇੱਕ ਸੁਰੂਆਤੀ ਫਰਮਾਨ ਖਾਸ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਮੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਮੀ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਆਮਦਨੀ ਦੇ ਖਾਤੇ ਲੈਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸਥਾਨਕ ਰਮਿਸ਼ਨਰ ਨਿਯੁਕਤ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਮੀ। ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਇਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਸ਼ਾਖ਼ੀ ਰੀਮਤ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ 45 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਮੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਕ ਬਚਾਓ ਖੱਬੇ ਦੇ ਅਨੁਮਾਨ ਇਹ ਰੁ. 50 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਮੀ

15 ਦਸੰਬਰ, 1960 ਨੂੰ ਹਰਦੁਆਰੀ ਲਾਲ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਾਤਾ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ. ਮੁਨੀ ਦੇਵੀ, ਬਚਾਓ ਖੱਬੇ ਨੰ. 3, ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਪਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 151 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਇਸ ਪਰਭਾਵ ਲਈ ਕਿ ਬਿਨੈਫਾਰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸਨ ਜੋ ਕਿ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਤੈਅ ਰੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਮੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬੇਲੀਫਾਰ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਮੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਪਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਵਿਰੀ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ ਖਾਸ ਰੀਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਬੇਲੀ ਸਿਰਫ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਮੁਦਈ ਵੱਲੋਂ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਮੀ ਕਿ ਇਹ ਰਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਾਇਮ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ, ਮਿਤੀ 1 ਦਸੰਬਰ, 1960, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਮੀ ਕਿ ਇਹ ਜਾਇਦਾਦ ਜਨਤਕ ਨਿਲਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਹੁਕਮ ਮੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਅਧੀਨ ਮੁਦਈ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਖਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਪਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਵੇਚਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਚਾਓ ਖੱਬੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਗੰਦੀ ਮੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਬਹੁਤ ਖੱਬੇਥਾਤੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਜਾਇਦਾਦ ਜਨਤਕ ਨਿਲਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਵੇਚੀ ਗਈ ਮੀ।

ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਮੁਦਈ ਗਰੀਬ ਮੀ। ਆਦਮੀ ਅਤੇ ਮਿੱਲਾਂ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਮੀ। ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਸੁਰੂਆਤੀ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਖਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਮੀ।

ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 2 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਬਰਕਰਾਰ ਹੈ। ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਭੇਜਣ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਬਣਾਉ

ਐਕਟ. ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਵੱਲੋਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਇਸ ਹੁਕਮ ਵਿਰੁੱਧ ਮੌਜੂਦਾ ਅਧੀਲ ਚਰਚੀ ਲਾਲ ਜੈਯੁਰੀਆ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਪਹਿਲਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਬਚਾਓ ਖੱਬੇ 1 ਅਤੇ 3 ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਨਿਲਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚਿਆ ਜਾਵੇ। ਅਧੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਰੀਲ ਨੇ ਖੋਸ਼ ਰੀਤਾ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦਾ ਉਚਿਤ ਸਮਾਂ

ਜਦੋਂ ਮੈਂਬਰ 2 ਦੇ ਉੱਚੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਬਾਕੀ ਵਾਲੇ ਮੈਂਬਰ 2 ਦੇ ਉੱਚੇ ਵਿਰੋਧੀ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਸਹਿ-ਮੈਂਬਰ ਰੋਲ ਰੱਖਣ ਲਈ ਆਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਉੱਚੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮੁੱਲਾਂ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚੀ ਗਈ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਲਈ, ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਮੁਦਾਲਿਆਰ ਬਨਾਮ ਰਤਨਾ ਮੁਦਲੀਆਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਆਖਾਰਟੀ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਮੈਂਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹਨ:-

"ਸ. 2. ਜਦੋਂ ਵੀ ਵੰਡ ਲਈ ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਵੰਡ ਲਈ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਮਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸੇਦਾਰਾਂ ਦੀ ਸੰਖਿਆ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸੰਬੰਧੀ ਵੰਡ ਵਾਜਬ ਜਾਂ ਸੁਵਿਯਾਜਨਕ ਭੰਗ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਰੋਧੀ ਅਤੇ ਆਮਦਨੀ ਦੀ ਵੰਡ ਮਾਰਿਆਂ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਨਾਭਰਾਰੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਮੈਂਬਰਯਾਰ, ਆਦੇਸ਼, ਜੇ ਇਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ, ਤਾਂ ਵਿਭਾਗੀਗਤ ਭੰਗ 'ਤੇ ਜਾਂ ਸਮੁੱਚੇ ਭੰਗ 'ਤੇ ਇਕ ਹਿੱਸੇ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਂਬਰਯਾਰ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ, ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਰੋਧੀ ਅਤੇ ਆਮਦਨੀ ਦੀ ਵੰਡ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਮੈਂਬਰ 3 (1) ਜੇਕਰ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਿਛਲੀ ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉੱਚੇ ਵਿਰੋਧੀ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰ-ਯਾਰ ਆਰਟੀ ਜਾਂ ਆਰਟੀਆਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਜਾਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਸੰਖਿਆ 'ਤੇ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਲਈ ਆਰਜ਼ੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਿਰੋਧੀ, ਆਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਵੇਗੀ ਮੈਂਬਰ ਜਾਂ ਮੈਂਬਰ ਅਜਿਹੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮੈਂਬਰਯਾਰ ਨੂੰ ਨਿਸਚਿਤ ਕੀਤਾ 'ਤੇ ਵੇਚਣ ਦੀ ਖੋਸ਼ੀ ਰਹਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਲਈ ਸਾਰੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(2) ਜੇਕਰ ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੈਂਬਰਯਾਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਲਈ ਆਰਜ਼ੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ

ਉਪ-ਧਾਰਾ (1), ਆਦੇਸ਼ ਮੈਂਬਰ-ਯਾਰ ਨੂੰ ਮੈਂਬਰ ਜਾਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਵਿਰੋਧੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਵੇਗੀ ਜੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁੱਲਾਂ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਮੁੱਲ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਖੋਸ਼ੀ ਰਹਦਾ ਹੈ।

(3) ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਮੈਂਬਰ ਯਾਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮੈਂਬਰ ਜਾਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਿਨੈਕਾਰ ਜਾਂ ਬਿਨੈਕਾਰ ਬਿਨੈ-ਥੱਤਰ ਜਾਂ ਆਰਜ਼ੀਆਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਖਰਚੇ ਜਾਂ ਘਟਨਾ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਣਗੇ।

ਇਹਨਾਂ ਦੋਨਾਂ ਭਾਗਾਂ ਦਾ ਮਾਧਾਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਅਧੀਨਕਰਤਾ ਲਈ ਵਿਵਾਦ ਵਧੀਕ ਦੁਆਰਾ ਸੁਝਾਈ ਗਈ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਖਾਬੰਦੀ ਵਿਯਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਆਦੇਸ਼ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਮਲ ਜਾਇਦਾਦ ਅਧਾਰਕਰਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਸਹਿ-ਮੈਂਬਰਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੇ ਅਧੀਨ ਵੇਚੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਮਾਨ ਲਈ ਆਰਜ਼ੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਮੈਂਬਰਯਾਰ ਇਸ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਦੀ ਭੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਆਰਟੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣ ਦੀ ਛੁੱਟੀ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂਬਰ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ

ਇੱਕ ਯੂਜ਼ਰ, ਜਿਸ ਦੀ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਮਹਿ-ਮੋਜ਼ਰ ਦੁਆਰਾ ਮੈਰਸਨ 2 ਦੇ ਯਥੀਨ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਸਾਮਲ ਜਾਣਿਆ ਨੂੰ ਵੇਚੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮੁਢਲਾ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਰੀਤੀ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋਰਟ ਦੀ ਯਾਰਾ 3 ਯਥੀਨ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਹਿ-ਮੋਜ਼ਰਾਂ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਬਣੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਜਿਸੇ ਵੀ ਸੰਸਥਾ ਨਾਲ ਕੋਈ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਮੈਰਸਨ 3 ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੰਘੀ ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕੁਝ ਮਹਿ-ਮੋਜ਼ਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮੋਜ਼ਰਾਂ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਜੋਰਟ ਦੀ ਯਾਰਾ 2 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਣਿਆ ਨੂੰ ਵੇਚਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦਿਸ਼ਨਰੀ ਵਿੱਚ

ਮੋਰਾ, ਮੈਂ ਨਿਤੀਮ ਚੰਦਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਮੋਦ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (2) ਵਿੱਚ ਕਲਕੱਤਾ ਗਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅੰਗਮੁਖ ਮੁਦਾਲੀਆਰਜ਼ ਕੇਸ (1) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਧੀਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਰੀਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਭਰ ਰੀਤੀ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਹਿਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ, ਇਹ ਉੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਥੇ ਮੁਢਲਾ ਫਰਮਾਨ ਉਦੋਂ ਪਾਸ ਰੀਤੀ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਮੌਜੂਦ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਵਿਰੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਦੂਜਾ, ਉੱਥਰ ਦੱਸੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਉਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਕਸ਼ਾਤ ਜਦੋਂ ਯਾਰਾ 2 ਦੇ ਯਥੀਨ ਸੰਘੀ ਨੂੰ ਵੇਚੇ ਜਾਣ ਦਾ ਗੁਰਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਮਹਿ-ਮੋਜ਼ਰ ਯਾਰਾ ਯਥੀਨ ਯੂਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ ਸੀ। 3, ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ, ਮਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਅਗਲਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਦਲੀਲ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਜਨਤਕ ਨਿਲਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚੀ ਜਾ ਰਹੀ ਜਾਣਿਆ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਉਸ ਨੂੰ ਜੋਰਟ ਦੀ ਯਾਰਾ 3 ਯਥੀਨ ਯੂਜ਼ਰ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਜੋਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉੱਕ ਜਾਣਿਆ ਵੇਚੀ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ, ਕੋਈ ਵੀ ਮਹਿ-ਮੋਜ਼ਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੋਜ਼ਰਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ ਲਈ ਜੋਰਟ ਦੀ ਯਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਯੂਜ਼ਰ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਵੇਚਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਅਖੀਰੀ ਵਿਵਾਦ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸਿਰਫ ਛੋਟੇ ਮੋਜ਼ਰਯਾਰਰ ਹੀ ਯਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਯੂਜ਼ਰ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1, ਜਿਸਦਾ ਜਾਣਿਆ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹਿੱਸਾ ਸੀ, ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਲਈ ਭਰੋਸਾ ਨੈਲ. ਰਾਮ ਪ੍ਰਸਾਦ ਬਨਾਮ ਮੀਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (3) 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵੰਡ ਜੋਰਟ ਨੂੰ ਸੰਘੀ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜੋਰਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਮੋਜ਼ਰਯਾਰਰ ਦੇ ਜਾਣਿਆ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਮੋਜ਼ਰਯਾਰਰ ਦੇ ਵਿਰਲਥ 'ਤੇ, ਵੰਡ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ।

ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਉੱਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਰਸਨ 3 ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਛੋਟੇ ਮੋਜ਼ਰਯਾਰਰ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਯਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਯੂਜ਼ਰ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਜੋਰਟ ਦੀ ਯਾਰਾ 2 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਣਿਆ ਨੂੰ ਵੇਚਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਗਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਇਹ ਤੈਅ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਯਾਰਾ 3 ਸਿਰਫ ਛੋਟੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ ਵੱਡੇ ਇਸ ਯਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਣਿਆ ਨਹੀਂ ਖਰੀਦ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਪਰ ਜੇ ਇਹ ਇਸਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ,

ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਸਥਾਪਨ ਘਾਟ ਤੋਂ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਖਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝੀ ਜਾਂਦੀ।

ਜੇ ਮੈਂ ਉੱਥਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਹ ਅਧੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦੇਵਾਂਗਾ।

ਰੋ.ਐਸ.ਕੇ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਪਨ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ। ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ | ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ |

ਮੋਹਿਤ ਕੁਮਾਰ (ਅਨੁਵਾਦਕ)